

BUTLLETÍ INFORMATIU D'AGRAMUNT I DE LA RIBERA DEL SIÓ

Núm. 221 - Any XIX

JULIOL de 1982

La gran novetat d'aquest estiu han estat les Piscines Municipals, que es veuen molt concorregudes per agramuntins i forasters.

SIÓ - Butlletí Informatiu Municipal

Redactor en Cap: Jaume Cots i Solé

Redactors: Josep Bertran, Pasqual Castellà, Ricard Creus, Jaume Cufinat, Joaquim Felip, Josep M.ª Lluch, Pere Mora, Jordi Padullés, Josep M.ª Pijuan, Teresa Prados, Joan Puig i Rosa-Mari Sera

Col·laboradors: Miquel Aguilà, Jaume Brils, Ramon Creus, Francesc Domingo, Josep Farreny, Jaume Figuera, Joan Novell, Agnès Pedrós, Lluís Pons, Deudat Pont, Pauli Ribera, Magda Trepal i Guillem Viladot.

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Lleida)
Impremta G. Vicens - Guimerà, 15
Agramunt

Redacció i Administració
Plaça Església, 1 Apartat Correus 10
Agramunt (Lleida)

Subscripció anual: Espanya 600 ptes.
Estranger 700 ptes.
Número solt 55 ptes.

Dipòsit Legal: L. 138-1964

Publicitat contractada anual:

Una pàgina	5000 ptes. al mes
1/2 »	1500 »
1/4 »	750 »
1/8 »	400 »

Anuncis solts, 50 % d'augment
Ajut especial: 1000 ptes. a l'any

Per a subscripcions i anuncis poden dirigir-se a la Llibreria

Gaspar Vicens - Tel. 39 09 79
o bé a Pere Mora - Tel. 39 03 81
Jaume Cots - Tel. 39 01 32

La Redacció, manifesta la no obligatorietat d'acceptar totes i cada una de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviiïn els col·laboradors a SIÓ, han d'anar escrits en paper blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de data de la revista, han d'ésser presents a la redacció (Apartat, 10) abans del dia 25 del mes anterior.

Les conseqüències d'un vedat

Al poble continuem dividits, com ja us vaig indicar uns mesos enrera, per culpa del vedat. Des d'aquí felicito els qui van tenir la «bona» idea de fer aquella reunió a Agramunt, a casa particular, ja que va ésser el principal punt conflictiu, per dues raons: La primera, perquè a partir d'aquell dia, ja vas saber de qui et podies fiar i de qui no, perquè es van triar els que ja sabien que tenien les mateixes idees. La segona, va ésser que allí es posaren d'acord en demanar el 80% pels propietaris, a fi que el que quedaria, es destinés als camins i no quedés res pel poble.

En fer-se una reunió pública, els qui anaven amb el cor a la mà, es quedaren ben sorpresos perquè s'havia acordat que es donaria el 30 o 40% als propietaris i, ara, sortien amb el 80, aquesta va ésser la raó que no van voler acceptar, es notava massa tuf a tramaio!

L'altra raó pel que continuem dividits, és que els que es creuen que encara estem en època de dictadura, els mateixos que es creuen ser els amos del poble, es van vendre els drets als mateixos arrendataris i som molts els que no els volem, només us diré que aquesta part està comprant les firmes a 1.200 ptes. per hectàrea (durant 10 anys, han estat pagant 150.000 ptes. l'any, els darrers tres anys, ells ja en feien unes 400.000 ja que van venir escopetes de fora i, ara es parla que han posat a la seva disposició 1.500.000 per comprar el poble) i n'han aconseguit unes 24 (algunes fora terme) l'altra part, sense pagar res, en tenen 46, crec que no és assumpte de tres o quatre «rascletes» com estaven acostumats, és com si tots ens haguéssim unit en un gran crit en favor de la llibertat. Del nostre en volem ser amos, això de tenir dret a equivocar-se sempre els mateixos, m'agradaria que em diguessin en quin llibre ho han trobat escrit.

També dono les gràcies, a totes aquestes persones que els ha unit l'esperit de sacrifici i col·laboració i tot que n'hi ha molts que els diners que els oferien per la seva firma, els haguessin anat molt bé, han preferit continuar essent pobres, però honorats, com a deixar-se comprar.

Amb tot això també us haig de dir, que ha dimitit l'alcalde de barri, mireu si n'ha portat de complicacions i d'embolics! ara estem intentant fer dos vedats, però el més probable, és que no el fem ni els uns ni els altres, tot i que ells, ja fa dies que diuen tenir-lo fet.

Ara dono el més sentit pesar a tot el poble de Mafet, ja que tant és que guanyin els uns com els altres, tots hem perdut, els uns amistats, els altres familiars, els altres diners, els altre tranquil·litat, altre temps i, altres dignitat, i ara una cosa curiosa que ja fa dies que em fa pensar, els que van anar a aquella reunió, els mateixos que no volen que quedi res pel poble (ara donen el 100%), els qui estan comprant les firmes, cosa curiosa, són els que no falten cap festa a missa per poc que puguin, crec que sobren els comentaris...

Amb tot això, no vull dir que l'altra colla siguin uns sants, me'n guardaré molt bé! però de moment no han fet el que han fet ells, si em dieu: «perquè no poden», és possible, però el que val són els fets i no el que hagués pogut ser.

ANTONIETA FIGUERES — MAFET

Aquest any farà divuit anys...

— que sota el títol de desillusió es deia que no es tenien notícies que aquell estiu s'organitzessin els campaments juvenils a la Font de Coscó, que tant èxit havien assolit els anys anteriors.

— Desillusió per molts motius: per la il·lusió dels nens i la satisfacció dels pares; per l'excel·lent treball educatiu que es realitzava i, sobre tot, per la depressió i el pessimisme que s'apoderava de tots en comprovar que moltes vegades era cert allò que a Agramunt, res no perdurava.

— que una ordre ministerial, amb data 24 de juny, aprovava un projecte d'obres a l'església Parroquial de Sta. Maria d'Agramunt, formulada per l'arquitecte del Patrimoni Artístic, Alexandre Ferrant, per un import de 249.997'16 utes.

— que estava en tràmit l'obra de pavimentació de les voreres d'ambdós costats de les Avdes. M. Jolonch, Guimerà i J. Mestres.

— que el farmacèutic de la Vila i asidu col·laborador de SIÓ, el senyor Joan Viladot i Puig, ha estat distingit amb el romenament de membre de la Reial Acadèmia de Farmàcia.

— També que entre els mestres nacionals de la província guardonats amb els premis de la Direcció General d'Ensenyança Primària, figura el de la nostra localitat, el senyor Josep Gassó i Casades.

P. SOLANES

AGENDA

JUNY:

divendres, 11 — FIRA DE MOSTRES

En aquesta important fira comercial, que d'anys, es celebra a Barcelona en aquests dies, hi han estat presents els torrns d'Agramunt, representats per les firmes locals: torrns Roig i Vicenç Bonet.

diumenge, 13 — FESTIVAL

El col·legi de religioses, aquest matí i al Casal, ha celebrat la festa de fi de curs de forma multitudinària, almenys en nombre de participants, ja que han estat uns dos-cents els infants que han passat per l'escenari

CORPUS

Encara que aquesta festa religiosa era el passat dijous, en ser dia feiner, els actes litúrgics s'han traslladat a avui. La processó de la tarda, amb els nens i nenes de la Primera Comunió, ha estat molt llúida, i per la que, els veïns de la plaça Mercadal, han muntat un altar dins la mateixa.

MUNDIAL-82

Cal deixar constància del fenomen que representa el campionat mundial de futbol que, enguany, es celebra a Espanya. L'acte inaugural ha tingut lloc a Barcelona, aquesta tarda i al Camp Nou del C.F. Barcelona. La televisió, ha estat la còmoda finestra pels qui han volgut gaudir d'aquest espectacle, sense desplaçar-se.

L'empatx de futbol pot ser greu, per als qui vulguin seguir tots els partits per la petita pantalla, fins la final del proper 11 de juliol.

dijous, 17 — TURISME

Ara que és temps de vacances i de viatjar, és quan surten les guies turístiques. Per al viatger que vulgui anar una mica informat, són unes eines de consulta molt pràctiques i, el que un determinat poble figuri en elles, d'entrada, és una garantia, que pot fer decidir a visitar-lo en programar les vacances des d'algun indret llunyà.

Tot això ve a tomb perquè, repassant-les, en dues de les importants hi figura AGRAMUNT amb les seves característiques. Concretament en parlen: la GURMETOUR; donant detallada informació del que es pot visitar (església, museu, coberts, castell de Montclar), i la MICHELIN en les seves dues edicions: VERDA (turisme) i VERMELLA (hotels i restaurants).

diumenge, 20 — II^a TROBADA DE L'ESCOLA CATALANA

Agramunt i la Ribera de Sió han estat presents en la II^a Trobada de l'Escola Catalana a les Terres de Ponent, que s'ha celebrat a Tàrraga. El nostre amic i col·laborador, en Joan Novell, presentà una ponència titulada: «Una experiència d'ensenyament en català», dins la qual es donà a conèixer un projecte didàctic sobre les nostres contrades, complementat amb una projecció de diapositives de la Ribera del Sió, la Conca de l'Ondara, la Vall del Corb i el Pla d'Urgell. Les referides a la Ribera del Sió —molt comentades i celebrades— foren presentades per en Lluís Pons i Serra, el qual forma part de la comissió que elabora els textos de l'esmentat projecte didàctic.

dimecres, 23 — NIT DE SANT JOAN

Com és ja tradicional, han estat moltes les fogueres que s'han encès arreu de la Vila, amb els materials arreplegats per la quitxalla aquests darrers dies. També els petards han esclatat, sorollosos, fins ben entrada la nit.

Per la seva part, el Consell de Festes ha convocat els vilatans, al Poliesportiu Municipal, per assistir al Foc de Sant Joan —encès amb la Flama del Canigó— seguit d'un Ball de revetlla, amb entrada gratuïta. No cal dir que l'èxit ha estat total, malgrat la fresqueta que hi feia, el que ha fet que molts no perllonguessin massa l'estada.

dissabte, 26 — CONCERT CORAL

L'han ofert, aquest vespre i a l'església, els components del grup gran de la coral infantil Bon Cant, com a cloenda del curs 1981-82, i davant d'un públic no molt nombrós però sí fidel i entregat.

dilluns, 28 — PELEGRINATGE A LURDES

Malalts, infermers voluntaris i acompanyants de la Vila, s'han sumat al IV^{art} pelegrinatge del Bisbat d'Urgell a Lurdes que, presidit per Sr. Bisbe, estarà en aquest santuari francès durant aquests tres darrers dies de juny.

dimecres, 30 — COLLITA

La collita de cereals d'enguany no ha estat tan desastrosa com els dos últims. Encara que no s'hagi acabat de recollir, especialment el blat, en termes generals es pot dir, que s'ha fet uns $\frac{3}{4}$ de collita. Es presentava òptima, però la ventada que féu fa pocs dies la perjudicà molt, sobretot foren molt castigats alguns tipus d'ordi.

EDITORIAL

La nit de Sant Joan

Fins ara la nit de Sant Joan era només esperada com a nit de bullici i alegria, amb ballaruga fins a la matinada, que s'alternava entre mossegada i mossegada de coca, traguets de mistela (darrerament de xampany), el so a voltes exagerat dels petards i el resplendor de fogueres en la nit.

També hi ha qui la defineix com la nit de l'amor per excel·lència, i no hi manca inclús algú que opina que la seva celebració té una forta incidència en l'augment de la demografia ciutadana que es manifesta a bastament en els mesos de març-abril de l'any vinent.

Vet-ho-aquí, però, que ultra les motivacions esmentades i d'altres que n'hi deuen haver, la Nit de Sant Joan ha de tenir per nosaltres, els d'aquí, una significació més intimista per haver estat escollida com la Jornada dels PAÏSOS CATALANS, coincidint amb la celebració dels solsticis d'estiu.

Per això en aquesta diada i provenint d'una foguera que s'inicia al cim més alt del Canigó, s'escampa arreu dels Països una flama encesa que simbolitza un mateix neguit: el de perseverar i lluitar per la conseqüència de la nostra identitat, de la nostra parla.

Enguany i per primera vegada, que nosaltres sapiguem, també a Agramunt, ha arribat la Flama del Canigó.

Una colla de jovent entusiasta s'encarregà de recollir-la i transportar-la.

Tant de bo que aquest esperit d'amor i d'identitat entre els d'una mateixa raça, mantingui l'entusiasme que s'ha palesat aquest any.

«SIO»

10, 11, 12 i 13 de setembre

FESTA MAJOR

És el tercer any consecutiu que el **CONSELL DE FESTES** ha previst un **ENVELAT** on es puguin desenvolupar una part dels actes de la Festa Major.

Enguany serà més gros que mai. Disposarà de 140 llotges (cada una amb 6 cadires), les quals, a partir del 15 d'agost es podran passar a **reservar**, així com els **abonaments d'entrada per a les 6 sessions de ball**.

Els conjunts i orquestres que us hem preparat són:

Divendres:

Orquestra JANIO MARTI

Dissabte:

Orquestra MARAVELLA

Diumenge:

Orquestrina GALANA

PREUS:

-1 llotja (6 cadires)	3.500 pessetes.
-1 abonament (6 sessions de ball)	1.000 »
-1 entrada solta a qualsevol sessió	350 »

★ Els infants menors de 13 anys, sempre que vagin acompanyats dels pares o majors d'edat, tindran l'entrada gratuïta.

★ Els jubilats per poder passar han d'anar a buscar abans de la Festa Major un abonament a les oficines de l'Ajuntament. Aquest abonament els el farem gratuïtament; tanmateix insistim que és del tot indispensable que el vagin a recollir personalment.

Per fer les reserves de les llotges, heu d'anar a l'Ajuntament en dies laborables i durant l'horari d'oficina (de 12 a 2 del matí).

**EL CONSELL DE FESTES
AJUNTAMENT D'AGRAMUNT**

ATENCIÓ:

Estem preparant el **PROGRAMA DE LA FESTA MAJOR**. Qui hi vulgui fer aparèixer una **propaganda** cal que es posi en contacte amb Pere Mora (oficines de l'Ajuntament) o bé Gaspar Vicens (impressor i llibreria). Gràcies.

Història i Anecdofari

La visita del President de la Generalitat encara no és història en el sentit que la tractem en aquesta secció, però algun dia ho serà i avançant-me als esdeveniments em plau deixar constància d'un petit detall que no he vist reflectit en cap crònica i que a mi em va cridar força l'atenció: El senyor Jordi Pujol en tots els seus parlaments dirigits al poble, no va esmentar mai els nostres torrons. I aquesta omissió la considero positiva.

No tinc res en contra dels torronaires, sinó tot el contrari i ben a gust he fet propaganda d'aquest gremi sempre que ha vingut a tomb. Però en boca d'un personatge foraster això dels torrons és, amb freqüència, un fàcil recurs per dissimular la manca de coneixements sobre la nostra vila. Massa sovint acudir als torrons com a tema de conversa amb els agramuntins, és com parlar del temps: quan decau el diàleg en una terúlia.

Afortunadament el senyor Pujol sabia moltes coses d'Agramunt i va poder parlar una bona estona de la vila sense haver de recórrer a l'activitat típica convertida en tòpica, i perdoneu el joc de paraules. Es en aquest sentit que em va complaure el comportament del President de la Generalitat.

El que acabo d'explicar em porta, avui, a parlar dels torrons, encara que siguin pròpiament una menja d'hivern i a l'estiu la mel regalimi amb més facilitat. Però les coses saboroses a tot temps són aprofitables.

Sense cap mena de dubte podem considerar el senyor Joan Viladot i Puig (a.c.s.) com l'agramuntí que més ha escrit sobre els nostres torrons, des de versificar una suposada llegenda, fins a posar lletra a auques publicitàries, passant per la recerca de dades i la formulació d'atinades observacions que ens il·lustren sobre la història i les circumstàncies a l'elaboració d'aquesta llaminadura, composta de mel avellana i clara d'ou. Els qui hem vingut després hem d'agrair al recordat senyor Joan una bona part del que sabem.

Per datar l'origen dels torrons d'Agramunt sempre s'ha topat amb una important dificultat: l'elaboració d'aquest producte era una activitat complementària de famílies pageses i la condició de torronaire no es troba reflectida en

cap document notarial. Més clar, fer de torronaire no constituïa cap ofici a efectes legals. Això és el que s'havia afirmat fins ara, però totes les normes tenen la seva excepció i no fa gaires mesos em vaig topar amb un document agramuntí en el qual, amb data 21 de juliol de l'any 1778, es fa esment d'un tal «Miquel Balcells, torroner de la vila». Si més no tenim constància escrita de l'existència d'un torronaire fa més de dos-cents anys.

Ben cert que tots els indicis apuntaven al segle XVIII, com a mínim; tant la tradició de les famílies de torronaires com alguna referència literària. Per exemple, en l'obra teatral «La Dida», d'en Frederic Soler «Pitarra», hi figura com a protagonista una torronaire agramuntina i es situa l'acció a finals de l'esmentat segle XVIII.

El senyor Joan Viladot insinua que podien procedir d'Agramunt els torrons que figuren en el Regal d'Etiqueta que l'any 1581 oferiren els Còsuls de Perpinyà a l'Emperadriu Maria, vídua de Maximilià II d'Alemanya. Podien ser-ho, certament, perquè no tenim notícia de cap altre torró típic a Catalunya, a part el d'Agramunt; però la identitat dels torrons d'aquell obsequi no està confirmada històricament. Almenys nosaltres no ho sabem.

També es molt aventurar afirmar, tal com s'ha fet darrerament, que el torró dur, de mel i avellana, és originari d'Agramunt, i que d'ací procedeixen l'Alacant i el Xixona. Tot és possible, però fa de mal demostrar.

Des de sempre i fins fa uns anys, la principal comercialització dels nostres torrons s'efectuava a la menuda, fent parada a les fires i en altres diades concorregudes. També va ajudar molt a la seva popularització l'estada que antigament feien els nostres torronaires a Barcelona durant la temporada d'hivern, incloses les festes de Nadal. I com que devien tenir competidors, es van fer fer una fotografia de tot el grup i la posaven a la parada per a garantir l'autenticitat del producte que allí s'oferia al client. Un exemplar d'aquesta fotografia, que va fer llargues estades a Barcelona, la podem admirar actualment al Museu Municipal.

Lluís PONS i SERRA

LIBRERIA - PAPERERIA

L'ESPIGA

OBJECTES D'ARTESANIA
TREBALLS MANUALS

Un establiment per a un millor servei

AGRAMUNT

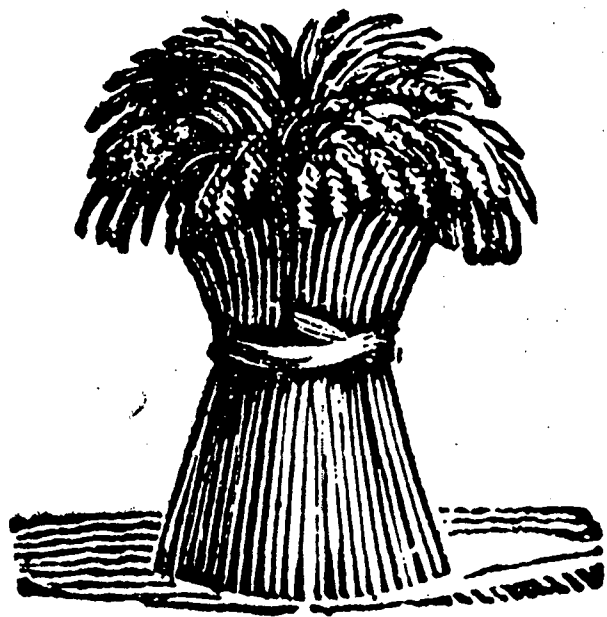
GRUPO CONSIST S.A.

SACS DE PAPER - BOSSES DE PLÀSTIC - TRANSPORTS

CTRA. TÀRREGA, s/n. ☐ CORREUS n.º 25

☎ (973) 39 02 00 (4 LÍNIES) ☒ CONSIST

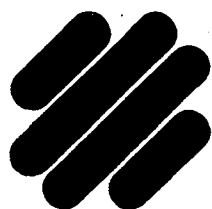
AGRAMUNT (LLEIDA) ESPANYA

El blat, al sac... i ben cobrat

BANCA CATALANA accepta els negociables del blat, us els abonarà i us assessorarà per multiplicar-ne el valor.

Recordeu, també, que en els vostres tractes amb el SENPA, **BANCA CATALANA** us farà de mediador en la concessió de crèdits, us pagarà les compres de cereals, llavors i fertilitzants i us les avalarà, si cal.

BANCA CATALANA

sempre al servei de l'agricultura

La Llengua (i la Senyera) al

País Valencià

*A les nacions sense estat
vull alçar un monument
amb paraules d'or i sang
i de flors que estan naixent
bolcades amb camins blancs.¹*

Fa uns anys, quan un valencià d'un poble anava a la Capital del País Valencià, es veia tractat pels habitants de la ciutat d'una manera despectiva: als llocs públics de l'Administració ens consideraven més o menys com a «paletos» sense cultura i la gent del carrer ens anomenava «pueblerinos». I això es devia a un fet tan normal com és el de parlar la llengua que ens van ensenyar els nostres pares. Uns ens deien que parlàrem en «cristiano» i altres es reien de vore les nostres dificultats en parlar castellà.

Eixa mateixa gent està protagonitzant a través d'una premsa que mai no ha donat prova de sentit democràtic, una campanya que ells han anomenat anti-catalanista. I resulta que les víctimes d'eixa campanya tornem a ser els mateixos que abans érem anomenats «pueblerinos» o «paletos». Certs valencians de la ciutat de València anomenen catalanistes a uns valencians que l'única cosa que fan és parlar i defensar el valencià que han parlat des de sempre. Ells, que han renegat de la seua llengua dient que el castellà era més «fino», ells, que parlen als seus xiquets en castellà, ells, que no el saben escriure, acusen de catalanistes als «pueblerinos» d'abans. Diuen que volem una subordinació del País Valencià a Catalunya i que hem traïdonat la nostra terra, quan de fet els que l'han traïdonada són ells, renegant del valencià. I l'acusació de catalanistes té una explicació: tots sabem que si parlem la llengua que parlem és perquè el País Valencià va ser conquistat pel Rei Jaume I. Aleshores es va formar el Regne de València, repoblat en la seua major part per catalans. Els nostres cognoms en són la prova.

I nosaltres seguim parlant la mateixa llengua que els nostres avantpassats. Evidentment, a través dels anys, esta llengua ha patit diverses adulteracions, però mai no ha deixat de ser la mateixa llengua que amb altre accent es parla a Catalunya o a les Illes. Esta llengua es diu Català a Catalunya, Valencià al País Valencià i Mallorquí a Mallorca. Però la llengua és la mateixa.

El que ha passat al País Valencià és que la ciutat de València i la d'Alacant han renunciat a la seua llengua, pensant que el castellà donava més categoria social i al mateix temps es diferenciaven de la gent de poble, que eren més humils, i, a més, estaven malmirats. I ara que el País Valencià ha d'anar camí de l'autonomia i que necessita recuperar d'una manera seriosa la seua maltractada llengua, el més fàcil ha estat acusar de traïdors i catalanistes a les persones que abans eren malmirades pel fet de parlar valencià.

També sorprèn molt el fet que tots aquests grups que ara només fan que xillar que el valencià i el català són dues llengües que no tenen res a vore l'una amb l'altra, abans de les eleccions de 1977 no gosaren obrir la boca sobre el tema. Perquè molta de la gent que actualment és anomenada catalanista, ja fa molt de temps que treballa per la recuperació nacional del País Valencià, ensenyant-se la llengua, estudiant la història, recuperant els costums, etc... Aleshores treballar pel País Valencià s'anomenava valencianisme, i el canvi de nom l'han fet aquells que mai no s'han preocupat per res que fera referència al nostre País com a poble.

I sorprèn més encara vore els mètodes que utilitzen per a defensar-se d'eix imaginari perill català: punxar rodes de cotxes, tren-car-ne els espills, embrutar vehicles amb pintura només pel fet de portar algun lletreret demanant l'Estatut d'Autonomia o un diari en la nostra llengua. I són cotxes de valencians. Amb cotxes de catalans s'ha arribat encara més lluny.

Pensem que aquest no és el nostre llenguatge i pensem també que la gent que parla trencant vidres de cotxes o insulta als que no opinen com ell o els calumnia no pot donar res de bo ni per al País Valencià ni per res. I vénen a provar que no tenen raó.

Voldriem parlar d'un altre fet molt connectat amb la llengua: la Senyera. Ara, quan els països històricament autònoms comencen a recuperar la seua personalitat, tornen a recuperar la nostra història, i, a l'hora de triar el nostre símbol com a País Valencià veiem que els antics membres de la Corona d'Aragó tenen la mateixa bandera, la dels nostres reis, la quadribarrada. I com era d'imaginar, els enemics d'una autonomia plena, els mateixos que no dubten a renegar de la seua llengua valenciana, han començat a fer soroll dient que la quadribarrada és catalana i que Catalunya ens vol dominar. I diuen que és per això que volen imposar (i de fet ja ha estat imposada) la Senyera de la Capital a tot el País Valencià. Altres sectors han intentat manipular més encara el fet de l'elecció de bandera afirmant que una és d'esquerra i l'altra no. Cosa totalment falsa.

Queda clar, doncs, que alguns partits canvien de bandera segons es troben. Es una actitud inqualificable perquè s'abusa de la falta d'informació de l'electorat per a treure vots en lloc d'acceptar la veritat històrica com han fet a Aragó i les Illes. I és més greu encara que es vulga enganyar la gent falsejant una història que si d'alguna cosa està sobrada és de claredat.

I és ja, finalment, imperdonable que s'aprofiten aquestes discussions per a amagar els problemes de cada dia de la gent i impedir així l'autonomia. Més tard o més prompte la veritat triomfarà.

*Mediterrans de cultura pagana,
la Pasqua ens ompli la casa de mones
i el 24 de juny ens vesteix
de cap a peus amb els focs de la Pàtria.
La resistència dels agermanats;
La resistència en 1707!
La resistència en 1714!
La resistència en aquell 36!
La resistència que avui persisteix!
SOM.¹*

País Valencià, primavera, 1982
ANGEL CANET CATALA

1. Fragments de Lluís el Sifoner.

TALLER

Jordi Padullés

FUSTERIA METAL·LICA

Instal·lacions per a Granges

Reparació de tota classe de Maquinària
Agrícola i Industrial

Ronda dels Comtes d'Urgell

AGRAMUNT

JOIERIA - RELLOTGERIA

Articles de Caça i Esport

Esteve Llagunes

ELECTRODOMESTICS

Representant de les Màquines de Cosir

ALFA I REFREI

Carrer Sió, 21 **AGRAMUNT** Tel. 39 02 61

Fruites Serra

JOGUINES

OBJECTES

REGALS

l'Ultima Novetat

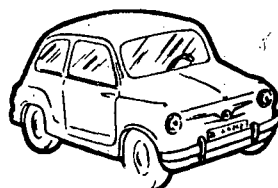
Sant Joan, 22 — Tel 39 06 57

FUNERARIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S. A.**

Avda. Catalunya **AGRAMUNT** Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Planxisteria

Carrer del Firal
Tel. 39 06 69
AGRAMUNT

SANS

TALLERS

Joan Jové i Solé

Especialitzats amb Soldadura, Sensfins,
Treballs de Torn, Serralleria en general

Portes basculants i tota classe de treballs en
Fusteria d'Alumini

Tel. 390601 **Pressupostossense compromís**

Carrer del Clos, s/n. **AGRAMUNT**

INDUSTRIAS PADULLES/SORRIBES S.A.

SITGES perennagatzemar pinsos, farines, ciments
i cereals **VIS-SENSFINS** transportadors i
elevadors de diferents mides i potències.

Poligon, s/n. Tels. 39 06 06—39 06 25 **AGRAMUNT**

PUNTI COMA UN REFRANY

Es passejava feixugament amunt i avall. Sabia que no li era massa bo posar-se nerviós, però no ho podia evitar. Potser, no ho volia evitar. Mirava tremolós el seu rellotge i cada vegada se li il·luminaven els seus ulls enfonsats.

Tots els dies, per allà les quatre de la tarda, es posava aquell vestit que en altre temps ja havia arraconat, es pentinava curiosa-ment el seu cabell blanc i sortia de casa passant pel jardí. Recollia la flor més formosa i se la posava en un dels primers traus de la seva jaqueta. A casa murmurarien: «Que presumit se'ns torna l'avi. Qualsevol diria que té quinze anys». I ell, tan de presa com els seus anys li permetessin, portat de la il·lusió que l'omplia d'un temps ençà, avançava cap al parc. Allí s'entretenia mirant els ànecs, els infants en els seus jocs, s'asseia i pensava i... mirava tot sovint el seu rellonge de butxaca. Era feliç i els seus ulls reflectien, fidelment, la seva felicitat.

Eren prop les sis. Ja no podia estar quiet. Un neguit el rosegava interiorment, les mans li tremolaven tot cercant la flor que duia al trau de la seva jaqueta, i la seva mirada es clavava a l'entrada del parc per on d'un moment a l'altre apareixeria aquella senyora de cabells blancs, de pas decidit, on les formes encara guardaven una certa joventut, on la rialla no es desdibuixava mai del seu rostre arrugat. S'acostaria cap a ell i en cercar-li la mà es posaria vermella. Ell li regalaria la flor i notaria un nus a la gola. Sols mirant-se en tindríen prou. Caminarien un al costat de l'altre, en silenci, portats de mil pensaments per enllaçar-los a molts quilòmetres de la realitat. I després, en un banc qualsevol, s'asseurien, es miraren, i això seria suficient per a rebre amb il·lusió un nou dia, per alimentar els anhels que neixen, per a somriure a la vida, per a reviure un passat en el futur.

Poc a poc, les paraules renaixerien per a dir les coses més bel·les, per a explicar tot problema tingut, per animar el company que ja es cansa, per a sentir de nou que no s'està sol, que hi ha un altre que vetlla i et cerca.

I així haurien passat un nou dia, que ells ja no oblidarien i que el seu record els acompanyaria sempre.

Sí, no trigaria gaire a arribar, però ja feia un quart d'hora que havien tocat les sis. D'una volada mil pensaments d'angoixa es van estrellar contra les seves il·lusions, potser fins i tot puerils pels anys que duia damunt.

Des que es trobaven al parc l'hora havia estat sempre les sis i mai no s'havia retardat; potser ara, de cara l'estiu, li anava malament aquesta hora; potser era massa aviàt i la calor encara estava massa accentuada. Caldria parlar-ho durant la tarda.

En veure que eren dos quarts de set, començà a rosegat-li un altre neguit i els ulls, que s'havien enfosquit una mica, miraven com tremolava el rellotge entre les mans. Per uns moments es tornà a sentir vell i cansat com no es sentia des de feia uns quants mesos i l'envai una amarga sensació de soledat que ja havia oblidat.

La menuda mà blanca que, tímidament, es passejà per la seva espatlla, l'espantà. Era ella i en la seva preocupació no l'havia vist arribar. No havia anat a rebre-la, ni li havia ofert encara la flor que, del jardí de casa, havia collit per a ella. Però l'únic que importava era que ja havia arribat i poc a poc, se li tornaven a il·luminar els ulls. Buscà amb la mirada una resposta tranquil·litzadora i ella, li oferí la gran rialla a la que ell estava acostumat. Havia comprès la mirada insistent del seu amic i acostant-se a ell dolçament li digué, a cau d'orella:

— Una, ja no té vint anys! TERESA PRADOS I CAMARDONS

— «¿Dónde vas, Vicente?»

— Donde va la gente».

Hi ha persones que solen acompassar el comportament a la idea que expressa aquesta dita. Es més: poc o molt, tots anem sovintet, per «donde va la gente»; per exemple, en escollir un vestit, o en projectar el dinar de la festa major, o en decidir el lloc de la passejada (això, els que s'han de casar, és clar...).

Si voleu, potser sí que és negatiu anar sempre per «donde va la gente», però també és possible que ho sigui, de negatiu, voler anar, per sistema, per «donde no va la gente».

De vegades sentim dir que allò de «tothom ho fa» no és un motiu vàlid d'obrar: — Això no és cap raó, diuen.

Potser na. Però, ves, potser sí.

Certament, és desitjable que les persones ens raonem els motius que tenim per obrar d'una manera o d'una altra. O per no obrar de cap manera. Em sembla, però, que no podem pas pretendre ser tothora originals; que en qualsevol situació hàgim d'extreure del propi tupí uns arguments inèdits, personalíssims, que ens decantin en un o en un altre sentit. Tots i cada u som bona cosa limitats, i sort en tenim del que hem anat heretant de les generacions que ens han precedit! Perquè... quanta raó tenia la Bíblia en assegurar que «no hi ha res nou davall del sol!». I això ho escriven ja fa un sarpat de segles! (Encara que, ben pensat i debatut... potser sí que encara trobaríem alguna coseta nova sota sol, com és ara, per exemple, el Mundial 82. O no?).

El cert és, però, que el nostre magí no sempre funciona com voldríem i ens convindria: no hi veiem prou clar, de vegades, o confonem la gimnàstica amb la magnèsia, o enredem la troca de tal manera que, per comptes de parlar dels fariseus i publicans parlem dels farisans i els publiquess... No; que, de vegades, la cosa no carbura. Què hem de fer, al·leshores? Jo diria que 'prou fóra una actitud assenyada tirar per «donde va la gente». La qual cosa no és necessàriament un sinònim de peresa mental; es podria tractar ben bé d'un símptoma de bon sentit, d'humilitat, de modestia (que no ens vindria pas malament, bon munt de vegades). Mai tant que tothom s'equivoqui! Quan tota la gent bona, les persones intel·ligents... marxen en una direcció determinada, segurament que es recolzen en bones raons. En aquest cas, anar per «donde va la gente» és com atorgar un vot de confiança a la capacitat de raonament i de bondat de la família humana.

Ara em ve a l'esment una frase que era molt familiar a un amicot «manyot» que vaig arrebregar per les terres d'Aragó, i que podríem interpretar com una versió restringida d'aquest refrany del «Vicente»: «Si ven que alguna cosa la hacen los ricos o los catalanes, tiren por ahí, que son gentes que saben lo que se llevan entre manos».

A manca d'altres arguments, doncs, potser no l'espiflaríem del tot, si ens ateniem a... — ¿Dónde vas, Vicente? — Donde va la gente».

RAMON ESQUE I PUJOL

Es fa saber que es posa a concurs públic el SERVEI de BAR de l'Institut de Batxillerat d'Agramunt. Tothom que vulgui pot anar a consultar les bases i condicions a les oficines del propi Institut o a l'Ajuntament. Hi ha temps fins el dia 31 d'agost.
El Consell de Direcció

LA SENTIU DE SIO (Informa, M.^a del Remei Galceran i Solà)

— Tinc la gran satisfacció de poder col·laborar per primer cop a aquest Noticiari de la Ribera del Sió, per donar a conèixer aquest petit poble de La Sentiu de Sió, que a la millor és desconegut per alguns lectors.

— Les darreres bufades del vent van malmetre la collita de l'ordi; els pagesos que esperaven una bona collita, ara, parlen de la pèrdua d'un 50% del gra, en terme mig.

— A principi d'aquest mes de juny, el projecte d'una nova piscina municipal va ésser començat. Es preveu que els banyistes puguin gaudir d'ella a finals d'agost.

— El 17 de juny, després d'un mes de reforma de la bàscula pública Municipal, va tornar a la normalitat amb la possibilitat de pesar fins a 60.000 quilos.

— El vedat aquesta temporada canvia d'arrendataris, ja que el grup aspirant a aquest, ofereix més garanties al poble; tanmateix paga més diners i dona més facilitats de caça pels aficionats al poble.

MONTGAI (Informa, Concepció Ribalta i Solé)

El passat dia 31 de maig, estava programat fer la diada d'homenatge a Mn. Roc Salvia però, degut al mal temps, es va ajornar pel dia 5 de juny.

A dos quarts de dotze, hi havia concentració de tot el poble al campament «Amics de la Natura». A les 12, es va celebrar Missa al Monestir de Sta. Maria de Salgar. A dos quarts de dues, ja al campament, el Sr. Batlle de Montgai, en nom de tot el poble, va fer l'ofrena al Mossèn del Monòlit, pedra de Montgai, en nom de tot el poble, treballat per l'escultor de Tàrraga Antoni Boleda, amb motius del campament.

Tot seguit el Mossèn va invitar tothom amb un bon refresc. A les 2, dinar de germanor, amb un bon vi, obsequi de l'Ajuntament.

Va ser un dia d'amistat i germanor, on tots vam recordar els dies que, durant tretze anys, Mn. Roc va passar al nostre poble.

Aquest mes també s'han realitzat dues excursions, una el dia 16, organitzada pels jubilats, que van anar a Montserrat i després a visitar les caves de S. Sadurní d'Anoia. L'altra excursió va ser el dia 17: En aquesta ocasió, els infants, van anar a passar el dia al parc zoològic de Barcelona i a l'Areoport.

PREIXENS (Informa, Ramon Fontanet)

— Un home del poble, després de cinc dies d'haver desaparegut de casa sense deixar cap senyal ni adreça, i d'haver donat el conegut maldecap a la família, ara, ha aparegut, la qual cosa ha estat una alegria per a tothom.

— Aquest any, la posta de les perdius ha estat, pel que es veu, esplèndida, ja que per tot arreu se'n veuen moltes, així com també hi ha bastant abundància de conills.

— A la carretera de Preixens a Balaguer, tots els trams que ja s'havien eixamplat, ara, els van enquitranant i s'ha de dir que queden molt bé.

MONTCLAR D'AGRAMUNT (Informa, Maite i Montse Galceran)

— El dia 16, va venir el veterinari d'Agramunt, a fer la vacunació als gossos, contra la ràbia.

Aquest mes, en dues cases, s'han fet obres, en una, (ca l'Aurèlia) ha estat arreglada la teulada i arrebossada la façana, i l'altra (cal Cinto), han pintat la façana.

— Els dies 23 i 28, vigílies de Sant Joan i Sant Pere, respectivament, es van fer les tradicionals fogates, amb força petards.

— Els pagesos ja segueixen, diuen que aquest any raja molt, ja que la collita és més bona que el passat any. Ens n'alegrem força.

LES PUELLES (Informa, M.ª Antonieta Boncompte)

LLADRES: aquesta vegada ho han fet en dues etapes: la primera, ja fa uns quants dies, varen entrar a cal Francesc Marqui-

lles (cal Guerxo). Ho varen fer pel darrera, rebentant una porta que estava tancada amb un candau bastant doble. Es van emportar diverses coses, com per exemple: un televisor, una ràdio-cassette, una màquina d'afaitar, mantes, etc., tot això valorat en més de 60.000 ptes. Les coses que no es varen emportar, les van deixar totes damunt davall.

I la segona, que ha estat aquesta nit; han entrat a 4 cases: (cal Felip, cal Esquerrà, cal Castell i cal Simon). Igual que l'altra vegada, han rebentat portes i alguna finestra. A cal Felip, a cal Esquerrà i a cal Simon hi han entrat pel darrera. S'han emportat diverses coses, com matalassos de llana, una ciuna etc.

ACCIDENTS: No s'ha de córrer tant!, sobretot a la carretera de Les Puelles, ja que hi ha dos o tres giravolts molt dolents. El córrer tant fa que, cada dos per tres, hi saltin pel dret diversos cotxes. Encara que, gràcies a Déu, no són accidents greus.

FESTA MAJOR: ja la tenim als portals!

Aquest any serà, si Déu vol, molt més llúida que l'any passat. De moment ja tenim llogats els músics, que aquesta vegada seran els STRAGGERS. I aprofitant l'ocasió us invito tots, petits i grans, a la Festa Major (us recordo que aquest any, serà el dia 1 d'agost).

Estic segura que us ho passareu bé, si no, ja en tornareu la contesta.

MAFET D'AGRAMUNT (Informa, Antonieta Figueres)

MAIG. — El dia 29, reberen per primera vegada Jesús Eucaristia, els nens Josep Torres i la seva cosina Montse, aquesta, resident a Barcelona. Des d'aquí, felicitats.

JUNY. — Es van pavimentar uns metres més de carrers, un camí de baix, a la carretera, i uns metres més a la sortida del poble, en direcció al cementiri. Han quedat molt bé.

EL PRESIDENT PUJOL. — En la visita que va fer a Agramunt, des del balcó de casa la vila va deixar ben patent l'admiració que sentia per la família Benet de Mafet, amb la que els uneix una gran amistat.

VOLTA. — El dia 16 a la tarda, passà la volta ciclista a Lleida, en direcció a Solsona. Hi anaven molts ciclistes i acompanyants.

COLLITA. — Ja s'ha començat la sega, sembla que en comparació amb l'any passat, serà bona.

ALMENARA ALTA (Informa, Raül Ripoll)

TRINXERAIRES: L'endemà al matí del dia 22 de maig, ens vam trobar que estaven arrencades quasi totes les senyals de circulació de la carretera, tot i que estaven collades amb formigó. Aquestes, estaven tirades al mig de la calçada, interceptant el pas. Per sort no hi va haver cap accident.

LA PRIMERA COMUNIO: El dia 30 de maig va rebre per primera vegada Jesús Sagramentat, la nena Elena Ripoll.

PUIGVERD D'AGRAMUNT (Informa, Joan Avellana i Mora)

— Aquest mes, s'han arreglat els camins, gràcies a l'esforç que es va haver de realitzar, ara, a l'hora de recollir ja tenim els camins a punt. Per celebrar-ho, es va fer una menjada de carn i altres coses.

— Unà bona notícia, és la que en Joan Ordi Fernández serà ordenat prevere pel nostre Bisbe d'Urgell, Joan Martí i Alanís, el diumenge 25 de juliol, festivitat de Sant Jaume, a les 5 de la tarda, al Temple parroquial de Puigverd d'Agramunt. Els hi invitem.

— Una de les festes que han donat animació al poble, han estat les revetlles de Sant Joan i Sant Pere. Es va fer els tradicionals focs amb tirades de petards. Felicitem tots els Joans i també els Peres.

— Els pagesos han quedat molt contents de la collita, molts diuen que ja hi firmarien sempre, per tenir una collita com la d'enquany.

MONTFALCO D'AGRAMUNT (Informa, Teresa Rovira)

JUNY: Ja s'ha recollit. Aquest any els pagesos estan més contents, ja que ha anat força bé i més, comparant-ho amb aquests anys passats tan dolents. L'únic ha estat el vent tan fort que va fer uns dies abans de començar a segar i que ha fet molt mal al «grinyó»: un tipus d'ordi.

— Encara que Montfalcó sigui un poble petit, conserva les tradicions, i així, els tradicionals focs de revetlla de Sant Joan i de Sant Pere, van tenir la seva acollida en aquest poble. Felicitats; Joans, Peres i Paus!

— Foc. Quin ensurt! Com molts anys als temps de la sega, s'ha produït un foc que ha fet córrer tot el poble. Amb tractors i reus, es va anar a sufocar un gran foc que s'estenia ràpidament. El foc, que va començar a la carretera de Tàrrega, va arribar molt a prop del poble, concretament, a uns 500 metres. I quin espant! Aquesta distància correspon a un seguit de trossos per a segar; el foc es va sufocar a ran dels mateixos, si s'arriba a tardar un minut més, es cremen tots aquests trossos no recollectats i ens arriba el foc al poble. Dins de la gran esplanada de terreny que s'ha cremat, hi ha hagut, desgràciadament, indrets encara no segats. La col·laboració dels pobles veïns ha estat molt ràpida i eficaç.

CASTELLNOU D'OSSO (Informa, M.ª Rosa Sendrós)

Aquest mes, s'han produït dues novetats que són les següents:

—Durant els primers dies del mes de juny, la junta administrativa del poble va arreglar el camí principal del terme de Castellnou.

— El dia 21, cap al migdia, es va ficar un foc al terme de Castellnou que va cremar unes 20 hectàrees, la majoria de les quals no estaven segades. El foc va començar als pals del corrent elèctric i es va estendre cap a la direcció del vent.

MONT-ROIG DE SIÓ (Informa, M.ª Carme Solans)

— El divendres dia 12, a la Serra del Calvari, es veia molt moviment: uns 13 jeeps ocupats, entre d'altres, per un general de Brigada, diversos oficials, suboficials i tropa, que pertanyien a la divisió Urgell, es trobava allà. El motiu sembla ser que era de tipus topogràfic: la reelaboració del mapa militar.

— Ja com a tradició, la senyora mestra va obsequiar la mainada del poble amb una xocolatada, amb motiu de la seva onomàstica, que es celebrà el passat dia 22.

— També hi va haver un altre berenar, on hi varen venir un grup de 50 nens i nenes de Balaguer que, juntament amb la mainada del poble, van celebrar una primera comunió. Divertits tots amb jocs, berenar, inflada de globus i, a la cloenda, dispar de coets. Retornaren a les seves llars contents i amb un bon record del nostre poble.

— Ja han començat les tasques de la collita i, com cada any, per mala sort, els incendis dels sembrats no es poden evitar, però el que hi ha hagut prop del poble, aviat ha pogut ésser apagat i no hi ha pres mal ningú. Esperem que això s'acabi bé i hi hagi una bona collita per a tothom.

BELLVER D'OSSO (Informa, Jordi Pedró)

Juny.

JA SOC AQUI: encara que aquesta frase ja estigui patentada, també el Miquel de cal Duran, la va dir per expressar la seva alegria pel retorn del servei militar. Han estat molts dies, ha estat llarga i dura, però, quin goig! poder aixecar ara el cap i mirar endavant i veure que ja s'ha acabat, que no cal tornar-hi.

El Joanet de cal Pere, també la va acabar fa uns dies, però gairebé no se l'ha vist. Sembla ser que és a la costa a treballar.

AQUEST, EL CORPUS NO ERA DIJOURS: de fet de ser-ho sí que ho era el dia 10, però va quedar una mica deslluït, en ser laboral i, per tant, vam haver d'acudir a la feina quotidiana. A Bellver, però, el celebrarem igual de lluït, o més, el dissabte. Vam fer la missa i, tot seguit, la processó. Estrenàvem custòdia, la que havíem adquirit mercès a la campanya.

LES CAMPANES TOCAVEN A...FOC: Malauradament, una vegada més, les campanes hagueren de tocar a foc. I tan bonic que és el foc encès la nit de St. Joan i de St. Pere, voltat de gent i de canalla tirant petards. I tan maleït que és, quan es cala en un tros encara per segar.

Quatre focs han fet anar de bòlit la gent de Bellver, el primer fou entre Castellnou i Ossó; la gent en deia a l'indret de cal Cabana. El segon fou produït per una segadora a l'indret de Montroig. El tercer fou el que més ens agreujà'era davant de Bellver i la magnitud del foc era terrible; l'extensió que va agafar era molta, sort que molt ja era segat, però per exemple, entre d'altres trossos, va agafar el de proves de cereals de l'Extensió Agrària. Cal esmentar que hi van haver d'intervenir els bombers de Cervera, Tàrrega, Guissona i Agramunt. El quart, de magnituds semblants, fou a Montfalcó la diada de St. Pere. També hi havia bombers.

Caldria que tots ens metalitzéssim que cal demanar l'ajut als bombers, perquè vénen tan aviat com se'ls avisa. Totes les viles en tenen. Caldria telefonar-los, és tan important com tocar campanes.

LA COLLITA: Ja s'ha segat. Estem una mica malhumorats. Teníem als nassos una collita plena i el vent se n'ha emportat de 3 a 5 llavors. Podem dir que els efectes meteorològics ens l'han robat; i a sobre, els focs que acaben de fer mal.

La collita, en definitiva, una mica més bona que l'anterior.

LES PALLARGUES (Informa, Teresa Boncompte)

— A començaments del mes de juny, organitzat per la Cambra Agrària local, es van arreglar els camins que pertanyen al terme de Les Pallargues.

— El diumenge dia 6, del mateix mes, a la nostra església de St. Salvador, es va fer la celebració d'una bonica festa: la Primera Comunió de la nostra veïna Palmira Sufié Manjón.

— També cal anomenar l'animada nit de Sant Joan el dia 23, a la qual hi va poder assistir tothom. Va obrir la festa una sorollosa traca i un bon foc. Després, a la placeta, hi va haver sopar i ball.

— El dijous dia 24, a la tarda, va tenir lloc l'enterrament de l'Àngela Noguera i Flotats, a Les Pallargues, on havia viscut durant molts anys; encara que actualment, als seus 63 anys residia a Cervera. Descansi en pau.

GRAN MERCAT El Rebost

Carrer de Sió, 15

Normes Subsidiàries de

(Un pas endavant amb la

Consideracions generals

Hom creu que qualsevol persona que hagi sobrepassat els quaranta anys i que vulgui posar-se a pensar i sobretot, comparar la manera del viure actual amb el de la seva joventut, no tardarà en adonar-se que aquest ha sofert una variació substancial.

D'un discórrer per la vida d'una manera més aviat tranquil·la, calmosa, en què les jornades s'esdevenien llargues i inacabables, s'ha passat a una existència accelerada, de frenètic nerviosisme en el que els esdeveniments de tota mena s'empenyen l'un a l'altre, fins a donar la impressió que els dies es succeeixen desafortadament, sense solució de continuïtat.

No hi ha cap dubte que aquesta mutació ha influït molt fortament en tots els aspectes del quefer quotidià propiciant de passada, de manera inexorable, un canvi en totes les actituds de la vida ciutadana. Són poques les coses (o potser no n'hi ha cap), que s'hagin pogut sotstreure de les variacions que el procés evolutiu ha generat i per tal motiu és obvi, doncs, que la urbanització dels nuclis de població no podia restar-hi aliena.

Motivació

Fou en prendre consciència d'aquesta realitat quan es va arribar a la conclusió que calia i era inajornable propiciar la planificació, amb visió de futur, de la nostra comunitat, i així es feren les primeres gestions polaritzades, inicialment, gairebé només en consultes informatives i d'assessorament, cercades en diferents nivells de caràcter oficial de la seva competència.

Totes i cadascuna de les persones iniciades en aquest menester que es varen consultar, coincidiren en la necessitat, ja urgent, de procedir a l'estudi i plantejament del desenvolupament urbà de la nostra vila.

Ho exigia el creixement accelerat del perímetre ciutadà i calia, per tant, establir una normativa que ordenés l'expansió en bona part capriciosa i fregant en alguns casos la il·legalitat, que s'estava duent a terme de manera gairebé indiscriminada i sense tenir en compte, demés, les més elementals previsions d'assenyalament de rasants, per exemple, de consolidació de serveis imprescindibles (aigua,

clavegueram, enllumenat, sardinell de voravies, etc.), de reserva d'espais verds i per a equipaments a què la Llei obliga i que són coses, totes elles, de molt difícil arranjamant quan el fet ja és consumat i que arrossegueu tota una complicada problemàtica, de la qual, ningú no vol fer-se'n absolutament responsable.

Però, no és solament en els nous sectors d'habitatges que s'estan bastint on manca una regulació, calia preveure també la correcció dels defectes que romanen en el casc antic de la població. I també allí hi incideix el planejament urbanístic que es propugna i de forma ben important, establint els paràmetres reguladors als que s'hauran d'ajustar les reformes de les cases velles i les que es construeixin de bell nou per a garantir, també en aquells indrets, els mínims indispensables que la qualitat de vida moderna exigeix assenyalant volums i límits d'edificabilitat, espais d'airejament entre veïns, sortida màxima dels voladissos, etc.

El Procés

Fou en prendre consciència de totes aquestes mancances, quan s'arribà al convenciment general de la gran necessitat que teníem, a Agramunt, d'una programació reguladora de la seva expansió ciutadana i per això el Consistori, en el Ple extraordinari celebrat amb data 12 de novembre de 1980, va acordar per unanimitat, la confecció d'unes Normes Subsidiàries de Planejament Urbanístic concedint la seva redacció a l'equip de tècnics dirigits per l'Arquitecte Sr. Manuel de SOLA-MORALES i RUBIO.

En números anteriors de «SIO» ja s'ha anat donant compte de la minuciositat dels estudis que sobre el desenvolupament urbanístic de la nostra Vila al llarg dels anys ha portat a terme l'esmentat Equip redactor, pel que potser fóra reiteratiu tornar a fer-ne detallada menció, però sí sembla que és oportú recordar de nou, les fites més importants.

29 maig 1981. — El Consistori en ple acorda procedir a l'exposició pública, per un termini de 30 dies, de l'avantprojecte de les Normes Subsidiàries de Planejament, de conformitat amb el que disposa l'Article 125 del Reglament de Planejament Urbanístic.

Planejament Urbanístic

seva aprovació provisional)

Aquesta primera exposició, té com a finalitat primordial la de manifestar a tot el veïnat els criteris de principi pels que actua l'Equip redactor i promoure la presentació de suggerència i alegacions que tothom cregui oportú formular.

El resultat d'aquesta primera exposició fou que es presentaren un total de 30 alegacions amb propostes alternatives que foren lliurades als redactors, pel seu estudi i/o assumptió si s'esqueia.

29 gener 1982. — Reunió plenària de l'Ajuntament en la que s'acorda:

- 1er. — Aprovació inicial de les N.S. de Planejament del municipi d'Agramunt.
- 2^{on}. — Sotmetre a informació pública les Normes aprovades.
- 3er. — Invitar tota persona natural o jurídica perquè durant un termini de 30 dies, a comptar des

de l'endemà de la publicació de l'anunci en el B.O. de la província, pugui formular per escrit les alegacions que consideri pertinents. Cal acalarir que en aquesta segona exposició pública del projecte hi estaven recollits gairebé tots els suggeriments presentats amb motiu de la primera exposició.

AL-LEGACIONS

Com a conseqüència de l'aprovació inicial de les Normes i durant el termini de l'esmentada exposició Pública, foren molt nombroses les consultes que s'atengueren, tant de veïns interessats que es consideraven més o menys afectats pel projecte que se'ls ofería, com per professionals de la construcció (especialment arquitectes), a la recerca d'una lògica informació que en un futur immediat haurà de ser-los de valuosa utilitat.

Fruit de tot aquest moviment consultiu foren les 44 alegacions presentades que, agrupades per temes, reproduïm a continuació:

Codi	Tema	Nombre
A. —	Sobre límits del Sòl Urbà	9 alegacions
B. —	Sobre canvis de qualificació	10 " "
C. —	Sobre afectacions de carrers	14 " "
D. —	Sobre els Plans Parciais	6 " "
E. —	Altres	5 " "
TOTAL:		44 alegacions

Naturalment que tots i cadascun dels esmentats escrits foren acollits a Ca la Vila per al previ coneixement de tot el Consistori, i amb

immediata posteritat varen ésser tramesos a l'Equip redactor pel seu estudi, fruit del qual és el següent resultat:

Codi	Nombre alegacions	Acceptades	Denegades
A. —	9	4	5
B. —	10	8	2
C. —	14	7	7
D. —	6	6	0
E. —	5	3	2
TOTAL:		28	16

Es obvi que totes les alegacions que han estat acceptades promouran les oportunes esmenes a la Memòria d'Ordenances de les Normes Subsidiàries de Planejament, i és evident que estaran també degudament reflectides en els Plànols que les mateixes generen.

L'Ajuntament en ple, amb la ferma voluntat d'actuació objectiva i en un intent suprem de superació de prejudicis i tendències, posant

com a fita allò que hom considera majoritàriament beneficiós, ha acordat procedir a l'aprovació provisional de les esmentades Normes Subsidiàries de Planejament, i tal com preceptua el Reglament, n'ha fet tramesa a la Comissió Provincial d'Urbanisme amb el prec que, previ l'estudi que consideri pertinent, refrendi també l'aprovació municipal.

Cooperativa Agropecuària de Guissona

Tel. 550000 (14 línies)
GUISSONA

Pinsos Compostos

**Escorxador general
Frigorífic**

**Medicaments i
Assistència Tècnica**

**Material per a la
Ramaderia**

Secció Agrària

ROS ROCA S.A.

**ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS**

Ferreteria

MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell **AGRAMUNT**

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

Sastreria

UNIVERS

Avda. Carlemany, 81

**LES ESCALDES
PRINCIPAT D'ANDORRA**

Oficis, Festes i Costums

A principis de segle, com que de xòfers quasi no n'hi havia, la festa de Sant Cristòfol no es celebrava a la nostra vila. Va començar a prendre peu amb caràcter festiu, per als qui ja podien formar en l'activitat del volant; per allà als anys 1929-31. Abans d'aquestes dates ací a Agramunt ja teníem alguns automòbils, però eren pocs i no era possible convocar una festa de caràcter gremial o collectiu.

Fou per allà a l'any 30 que la nostra gent camionera i la dels cotxes de línia van bellugar i promoure l'assumepte de la festa del gremi. Em sembla recordar els recaders de llavors, nous en camió, grans entusiastes de la festa; l'Isidre Jovell, el Salvador Vila, el Ramon Roca que tenia un garatge —ara viu a Artesa de Segre— el Jaume Figuera (Manetes), l'Ignasi Mill que tenia un garatge mecànic al carrer Angel Guimerà. Les agències de cal Poch i cal Jovell —Josep i Pau—, amb els seus camions; cal Roca ramader, amb el camió pel transport de bestiar porquí; el Pere Espinal (Molinet) amb la camioneta; el Mestre Pere (Fonda, Martí) amb els automòbils de línia d'aquella companyia formada pels Solanes, Mestre Pere, Bianet, Carlets i algun altre. Dono els noms per ser més populars i coneguts.

La Fonda Cric també tenia els seus automòbils de línia per viatgers; una fonda i altra també disposaven d'automòbils petits per llogar. El Trepat també es movia entre camions i automòbils i feia d'administrador de «La Comarcal Guissonesa», a més tenia dos o tres cotxes petits particulars que en algunes ocasions es feien de lloguer. A cal Martorell la seva ferreria també semblava un garatge, més que un taller de forja; també disposava de tres o quatre automòbils entre turismes i cotxes més grans, que feien línia de transport públic de passatgers.

A tots els esmentats s'hi afegien uns quants de particulars: els metges, la farinera, cal Siscar, cal Iglesias, cal Gassó, cal Xela del carrer de Sió per a les seves activitats de sabons, llexiu i molí d'oli; cal Xela de Les Puelles, molí d'oli; cal Teixidor (Bonet) seguia i treballava per tota la comarca amb roba i teixits; els Germans Carulla, cal Panyé, mecànics de maquinària; cal Mundí, que ja feia anys que funcionava la seva fàbrica de lones. I si me'n descuido algun, perdó. Amb aquesta colleta es va començar a posar en marxa la festa de Sant Cristòfol.

Per allà a l'any 1932 s'hi va afegir l'Antoni Setó, que treballava de taxista i jo també havia adquirit un turisme gran, d'ocasió, per

tal de transportar l'orquestra de la que formava part. Després va venir la guerra i la majoria d'aquells trastes van fer cap al front d'Aragó.

Passada la baralla no es podia pensar en els Tres Tombs, bé prou que n'estava tot de tombat i trinxat. Però poc a poc la cosa s'anava refent, creixia el treball i les ganes de festa, com que hi havia l'entusiasme aquella colla de primerencs en el volant d'abans del 1936 tornaren a promoure la festa de Sant Cristòfol, en un principi poc nombrosa de vehicles, perquè l'automòbil i el camió encara es sentien de les ferides de la guerra.

El Manetes, els Jovells, el Vila, el Poch, posaren fil a l'agulla. El Setó lluia el seu Ford que havia salvat de la crema. Gent novella com l'Alfred, el Gomà, etc. s'anaren sumant a la festa.

Primerament els Tres Tombs eren una caravana de pupurri, hi havia automòbil i sobretot camió que resultava de marca desconeguda, perquè en ell hi intervenien quatre o cinc marques diferents: el xassis Hispano Suïza, l'embragament Chevrolet, el radiador Katuska i el motor Fiat, etc. I així rodaven. Els mecànics del nostre país i els munts de ferro vell, feien el miracle que es pogués rutllar aconseguint l'impossible.

Poc a poc va anar arribant el bon temps per als vehicles, materials nous, el Seat 600, etc. i la festa de Sant Cristòfol es va arribar a fer molt completa: al matí Missa Major a tota orquestra, i en sortir, Tres Tombs i benedició.

De bon matí a cal Manetes ja tenien preparada la popular camioneta Citroen, guarnida estil «verbena». En sortir de missa recollia l'orquestra reunida a la plaça del Pou, la qual es col·locava dalt de la caixa del vehicle i al davant de la comitiva executava les marxes més aïroses tot rodant els Tres Tombs. Acabada la benedició, sessió vermut amb ballades de sardanes al Mercadal. Després de dinar concert al Casal, a la tarda altra vegada sardanes i a la nit oerbena, la qual durant uns anys fou molt llúida.

Aquest darrer acte a la nit, al Mercadal, amb l'estesa de gent repartida per taules i bancs, arrodonia la diada amb èxit, era tot un final de bona festa en una d'aquestes nits serenes que sempre ens guarda el mes de juliol.

FERRAN ROS I PIJUAN

II. Concurs Fotogràfic Vila d'Agramunt

L'Ajuntament d'Agramunt, convoca tots els afeccionats a la fotografia a participar en el II CONCURS FOTOGRAFIC Vila d'Agramunt.

BASES DEL CONCURS:

TEMA. Agramunt i Ribera del Sió.

N.º de Fotos: Màxim de 5 fotos en blanc i negre, i 5 fotos en color.

FORMAT: Lliure, fins un màxim de 24x30 cms., amb un cartró de la mateixa mida, per fer de suport.

TERMINI: Les obres s'han de presentar abans del dia 22 d'agost.

PRESENTACIO: Ajuntament d'Agramunt. Al darrera de la foto hi haurà el títol de la mateixa o un pseudònim. Juntament a la foto s'hi acompanyarà un sobre,

amb el títol o pseudònim fora del sobre i, el nom i l'adreça, a l'interior.

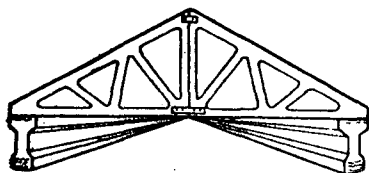
PREMIS: Tres en metàl·lic de 3.000 ptes. pel 1er, 2.000 ptes. pel 2^{on} i 1.000 ptes. pel 3er, i 5 accèssits d'una medalla, per les fotografies de color i els mateixos premis per les fotografies en b. i n.

EXPOSICIO: Al Museu d'Agramunt, del 9 al 19 de setembre.

GUANYADORS: Es publicaran, els guanyadors, a la revista Sió.

Totes les obres guanyadores, quedaran de propietat de l'Ajuntament el qual es reserva el dret de publicar-les. Les fotografies no premiades, es podran passar a recollir per l'Ajuntament a partir del dia 20 fins el dia 30 de setembre. Les obres que no es passin a recollir quedaran per a l'Arxiu Municipal.

PRETENSATS

CUNAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39 01 15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell - Lleida

FIBAL

Sastreria i Confeccions per a
Cavaller i Nens

Plaça Pou, 14

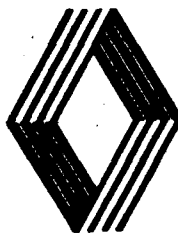
Tel. 39 07 36

Turrones, R.V.

CHOCOLATES *Viladís*

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per VICENS - BONET, S. A.

AGENCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Ctra. Artesa - Tàrrega, Km. 12'800
Tel. 39 03 34 AGRAMUNT

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

Electrodomèstics
VILANOVA

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Tel. 39 08 90

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

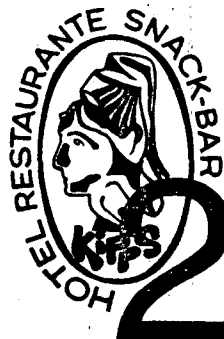
Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments

E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

FUTBOL ESCACS

Des de fa uns anys a Agramunt comptem amb un equip de futbol de Veterans que cada temporada participa en diversos campionats amb equips de les rodalies.

Acostumen a jugar els dissabtes a la tarda i si el temps ho permet, una bona colla d'aficionats al futbol acudeixen al camp d'esports, per animar els jugadors i distreure's una estona.

Enguany, en acabar el campionat, varen fer un sopar amb les respectives esposes i en el transcurs del qual, el company i entremica més, que la sort ens acompanyi i que durant molts anys, els nostres juvenils puguin estar presents als certàmens regionals i nacionals.

VETERANS D'AGRAMUNT

*En Ramon a la porteria
és com un soldat d'infanteria;
tenint a ell a la porta
des de darrera ens dona força.
Encara que de tant en tant,
ens fa una «pantonada», però endavant.*

*En Gatell es fa un tip de cridar
que «per terra» s'ha de jugar,
però en Mateu i l'Amadeu
foten la pilota a tot arreu.*

*Els ajuden a la defensa
el Pedraza i el García,
que sempre van a munts
com si volguessin vendre cotxes junts.*

*A la mitja hi ha un quirigall
però a tots ens dona tall,
veure a en Cisco, l'avi de l'equip,
córrer com un descosit.*

*L'Octavi i el Noró
s'ho miren amb precisió
això de tant calcular
fins i tot al camp els fa pensar.*

*Però no feu enrenou
que tot ho arregla el Vilanou,
en passar-la al Marsà
aquest no fa més que pensar:
a qui la podré donar?
i es decideix per l'Armengol
que potser farà el gol.*

*La davantera és del millor,
començant per en Camats
que vol tapar sempre tots els forats;
així com el Jovell
que tot s'ho vol fer ell.*

*En Ribera, un jugador de primera,
que la pilota amb voluntat
al Manolo vol passar,
i aquest que ho vol fer sol,
deixa al Lluís amb desconsol.*

*A les dones els vll dir
que no ens facin patir,
que no ens facin mala cara,
si no arribem gaire d'hora
que nosaltres us esmimem molt
però, DEIXEU-NOS JUGAR A FUTBOL!!!*

CARME i GERARD

S'ha rebut l'avis de la Federació d'Escacs que, enguany el campionat juvenil d'Espanya, es jugarà a Lleida del 23 de juliol al primer d'agost, ambdós inclusivament.

Tal com ja n'havia assabentat mesos endarrera, les comarques de Lleida, les representarà el nostre jugador i actual campió provincial, Joaquim Borges, a qui desitjo molta sort. Si bé hem d'esperar que Lleida, com a organitzadora del torneig, tingui opció de poder-hi participar amb algun altre jugador.

En quant a un Grup com el nostre, que dos anys enrera militava a tercera categoria i ara es troba a primera, sembla que no se li pot demanar res més. De fet estic convençut, que tots els aficionats als escacs (per cert una minoria) estan més que joiosos d'aquestes dues temporades en què, el nostre equip, ha demostrat la seva vàlua per les comarques de ponent.

Com a cronista i partidari dels escacs, exhorto la directiva de l'Agramunt a fomentar en gran manera la pràctica d'aquest esport, principalment en la juvenalla. Que no es limiti a ésser un grup on hi hagi els jugadors justos per fer l'equip i, demanant una més, que la sort ens acompanyi i que durant molts anys, els nostres juvenils puguin estar present als certàmens regionals i nacionals.

PAULÍ RIBERA

L'ESPORT ESCOLAR

Som ja a la fi del Curs escolar i creiem que és just el fer un recompte de les activitats esportives dels Centres Escolars i del Consell Municipal d'Esports d'Agramunt.

Dur a terme una tasca d'aquest tipus no resulta gens de fàcil. Són molts els problemes que s'han de resoldre. Els principals són de caire econòmic (ben resolts pel Conseller d'Esports), i de personal que es faci càrrec i responsable dels diversos equips que han de participar en les nombroses proves, tant individuals (atletisme, cross), com collectives (jocs escolars).

Seguint el calendari provincial esportiu, resulta que gairebé tots els caps de setmana, des del mes d'octubre fins al mes de juny hi ha alguna mena de competició esportiva, la qual cosa resulta molt feixuga si només hi ha un parell de responsables. Cal corregir aquestes deficiències per properes ocasions i veure, si entre tots, amb una bona col·laboració, aconseguim una millor organització.

Molts centres d'arreu de les nostres comarques, compten amb l'ajut d'associacions de pares i altres persones. En aquest aspecte, crec que cal destacar el gran treball que ha dut a terme l'Alexandre Silvestre i Rosell, que ha participat i col·laborat en tot.

ACTIVITATS REALITZADES:

CROSS:

- Anglesola
- Lleida (atletisme)
- Bellví
- Mollerussa
- Agramunt (cross provincial)
- Arbeca
- Tàrrega
- Pont de Suert (atletisme)
- Castellnou de Seana (atletisme)

JOCES ESCOLARS DE L'URGELL

- Anglesola
- Tàrrega (encontres amb Jacint Verdaguer, Angel Guimerà, Escolles Pies, escola Sant Josep)
- Castellersà.

L'equip de voleibol cadet d'Agramunt, ha quedat campió de Lleida i de Catalunya i tercer, a la fase sector celebrada a Saragossa, amb participació d'Euskadi, Aragó i Catalunya.

IGNASI GUITART

Llengua Catalana

Nits llargues de tardor,
sovint fresques i humides,
no sentiú la fredor,
si són enfervorides.

L'hivern teniu damunt
amb pluja, boira i neu,
ciutadans d'Agramunt,
quan a l'escola aneu.

Oh llengua Catalana!
de casa ens fas sortir.
Classe cada setmana
a ningú el fa patir.

Ets caliu de tot l'any
al matí i a la tarda;
no et volem com engany
ni tampoc com covarda.

En clara primavera
la nit és escurçada,
i la lliçó propera
fins nova temporada.

Oh útils beceroles!
feu-nos pràctics favors
i que aquestes escoles
facin nous escriptors.

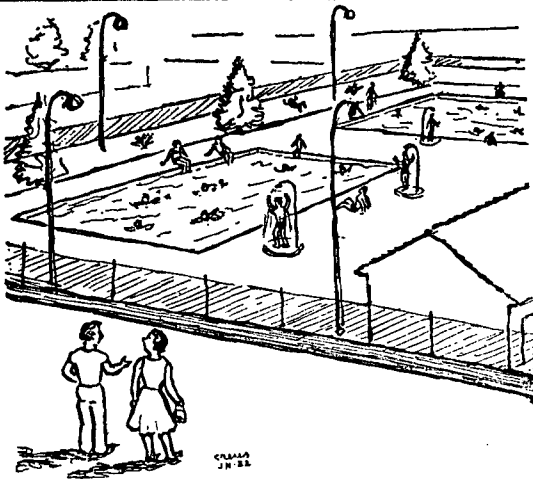
No ens quedem mai parats,
ni molt menys adormits;
estem agermanats
i treballem units.

PAULÍ RIBERA
12-6-82

Auto - Escola Martí Cotxes de Lloguer Ripoll

Urbanització
Verge del Socors
Telèfon 39 01 61

ACUDIT

Piscines Municipals

- Renoill ja en surten de nés la gent, de les piscines!
- I encara n'hi ha que diuen que no són rentables.

Confeccions AGRAMUNT
Avda. M. Jolonch, 44 Tel. 39 00 17

Electricitat ALBAREDA
Pl. Mercadal, 9 Tel. 39 08 04

Pastisseria i Forn BARÓ
Sió, 12 Tel. 39 07 09

Lampisteria J. BARRIL
Pl. Amball, 56 Tel. 39 06 70

Bar BLANC i NEGRE
Avda. J. Mestres, 28 Tel. 39 07 02

Motos BOVET
Carrer Institut Tel. 39 09 99

FORN CAMATS
Sant Joan 4, Tel. 39 02 38

MAGATZEMS COTS
Plaça Mercadal Tel. 39 01 32

FERRETERIA ESCOLÀ
Guimerà, 3 Tel. 39 01 65

Mobles ESCOLÀ
Avda. M. Jolonch 28 Tel. 39 07 85

Material Construcció A. ESTEVE
Avda. M. Jolonch, 6 Tel. 39 02 60

FOTOS FONT
Sió, 31 Tel. 35 04 34 - Seu d'Urgell

Bar FRANKFURT del Sió
Pl. Pou, 22

SABATERIA HUGUET
Pl. Església, 7 Tel. 39 06 63

Planxisteria GARCIA
Carrer Institut, 12 Tel. 39 07 56

Carnisseria JORDINA
A. Guimerà, 26 Tel. 39 00 37

Torrans i Pastisseria A. LLUCH
Pl. Pou, 1 Tel. 39 00 30

QUEVIURES MORA
Sant Joan, 42 Tel. 39 03 81

Sastreria-Confeccions NOGUERA
Sió, 8 Tel. 39 02 14

Queviures Cal PANTON
Avda. J. Mestres Tel. 39 01 41

Electricitat i Fontaneria P. RIERA
Travessia Aspi, 5 Tel. 39 07 14

TORRONS ROIG
Avda. M. Jolonch Tel. 39 02 33

Taller Miquel ROVIRA
Avda. A. Ros, 24 Tel. 39 07 86

Panyeries SABADELL
A Guimerà Tel. 39 00 54

Queviures. R. SERA
Sant Joan, 3 Tel. 39 01 85

Esparteria Josep M. TORRES
Sió, 35 Tel. 39 08 39

FARRATGES VIÑALS
Avda. Catalunya Tel. 39 00 31

Peixateria VILLALTA
A Guimerà, 6 Tel. 39 60 83

PLANTES PER A REMEI A LA RIBERA DEL SIO

ROSA

ROSA CENTIFOLIA

ROSA

PART EMPRADA: Els pètals.

PROPIETATS: Astringent, diurètic, tònic, etc.

INDICACIONS: Contra les inflamacions, dels ulls, de la bufeta urinària, problemes de la pell, insolació.

US: A l'interior; s'utilitza amb infusió a raó de 15 grs. per litre d'aigua i en aquesta quantitat és lleugerament astringent; i és molt indicada contra les inflamacions de gola i boca en general posant-hi mel, és molt eficaç. Es fan gargarismes sovint i l'aigua que sigui tèbia.

Per a combatre les inflamacions rebels del sistema digestiu, les diarrees, la disintèria, sempre que sigui als inicis de les esmentades malalties. El xarop fet de pètals de roses, el mateix que la confitura i la mel rosada, són uns excel·lents reconstituents pulmonars i grans tònic general. Es recomanat per nens que creixen delicats i a les persones de la tercera edat, els quals poden fer-ne un ús bastant extens.

A l'exterior, en forma de cataplasma combat les úlceres i edemes. L'aigua de roses és molt indicada per tenir unes mans fines, igualment que la cara. Tanmateix serveix per prevenir i fer desaparèixer les arrugues, la seborrea, l'acné i els punts negres. En banys (uns punys de pètals) és admirable per apavaigar i fins i tot, desaparèixer els dolors reumàtics i artritis. Carlemagne en els seus «Capitularis» ja establí que era obligatori el plantar rosers a tots els jardins imperials, no solament com a ornamentació, encara més, per les virtuts curatives.

Un adagi popular diu: La bellesa de la dona i de la rosa, sempre van juntes.

L'emperador dement Heliogàbal, va fer omplir cubelles de vi perfumat amb essència de roses. Es banyava en aquest vi i bevia fins que estava completament embriagat.

CORREJOLA

CONVOLVULUS ARVENSIS

CORREHUELA

PART EMPRADA: Tota la planta.

PROPIETATS: Laxant, estimulant de la bilis.

INDICACIONS: Combat l'estrenyiment, inflació i congestió del fetge, pertorbacions de la secreció de bilis, regularització de la digestió intestinal.

US: A l'interior; infusió d'una cullera petita per tassa. Es prenen dues o tres tasses al dia.

La correjola és un gran estimulant per combatre l'atonía de l'aparell digestiu. Està molt indicada per als menuts per la suavitat en laxar, sempre que la seva dossificació sigui la correcta. És millor emprar la planta fresca.

Font i Quer ens diu en «Flora Espanyola» IV pàg. 404: les prenyades fan servir la cocció d'aquesta planta com a preventiu contra l'avortament, per a suavitzar els petits dolors que tenen i prevenir-se dels inconvenients d'un sobressalt impensat.

Tanmateix, Prevot, en la seva obra «Medicina de pobres» aconsella la cocció de la correjola com a purgant, segons ell idoni per evacuar la bilis sense gens de violència. Llavors la quantitat de planta ha d'ésser el doble.

Els metges àrabs de l'antigor empraven les arrels per curar l'icterícia. Actualment a Alemanya utilitzen les fulles per combatre la leucorrea.

Quan una planta ha resistit el transcurs dels anys com aquesta, i actualment continua estant en ús, això diu molt a favor de les seves virtuts.

UN HERBOLARI

Electricitat

Jaume Amedes

Instal·lacions i Reparacions
de tota mena

Tel. 39 03 36

Carrer del Clos

AGRAMUNT

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

MES DE JUNY

NAIXEMENTS

Núria Puigarnau i Coma dia 4
Fèlix Mendoza i Pérez dia 12
Francesc Sorribes i Fernández dia 15
Aleix Vilaseca i Tudela dia 18

MATRIMONIS

Manuel Hernández i Esteban, amb
Josepa Rodriguez i Maclás dia 12

DEFUNCIONS

Francesca Farrús i Papell, 91 anys, dia 4
Ràmona Torruello i Vidal, 74 anys, dia 16

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE JUNY

Dia	litres m. ²
1	78
3	8
4	15
10	3
11	1
16	15
Tòtal	363

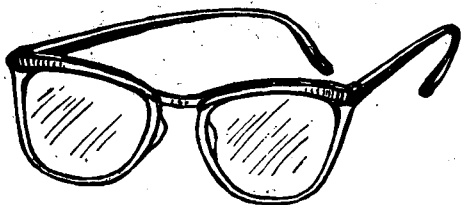
L'observador: Deudat Pont

AGRO-SIÓ, S. A.

Al servei de la pagesia
d'Agramunt i comarca

Cereals, Adobs, Llavors,
Herbicides, Insecticides
i Pinsos

Ctra. d'Artesa Tel. 39 06 62
AGRAMUNT

OPTICA AGRAMUNT

- * Montures i vidres graduats
- * Gran assortit d'ulleres de sol

A partir del mes de JULIOL inauguració del
GABINET DE LENTS DE CONTACTE

Tenim tot tipus de lentilles:
 dures, semitobes i tobes
 i accessoris (líquids, estutxos, etc.)

Es faran les proves d'adaptació sense cap compromís. Demaneu informació.

GABINET D'AUDIOPRÒTESIS

Fem saber a tots els qui hi estiguin interessats, que de forma gratuïta i sense cap compromís, farem les proves necessàries (audiogrames) per a comprovar si tenen alguna alteració a l'oïda (sordera)

Durant el mes de SETEMBRE tindrem tècnics especialitzats audioprotesistes

Tenim piles i accessoris per aparells de sords

DEMANEU INFORMACIÓ

Optic Diplomat: JOSEP ESTEVE

Avda. M. Jolonch, 6, 2.ª
 (Cal Burgos) Tel. 39 02 60
 HORES CONVINGUDES

Relotgeria i Armeria
Josep Pla

anuncia als seus clients i amics
 el trasllat del seu establiment
 a la

Plaça de l'Olm, 1 Tel. 39 03 06

Establiments
GALCERAN

Carnisseries
Queviures

Tels. 39 00 11 - 39 01 81
 AGRAMUNT

L. COMENCE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPERATS - MOQUETES - CORTINATGES

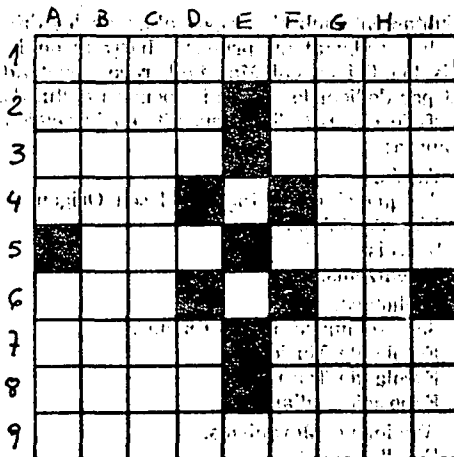
Avda. J. Mestres, 7 - 2.ª

AGRAMUNT

Teléfono 39 07 18

amenitats

ENCREUATS

1. Comandament. Cent. A l'inrevés, estimi.
2. Violenta irritació. Lletres inconnexes.
3. — Conjunt de bigues d'arbre, fortament unides formant una plataforma flotant. Cinc-cents. A l'inrevés, negació.
4. — A l'inrevés, interdicció sagrada. A l'inrevés, pati interior voltat de pòrtics.
5. — Interj. usada per a fer que hom es deturi. A l'inrevés, pansida, mustigada.

6. — Mil. Cent. Cinc-cents. Vocal.
7. — Nom de lletra. Vocal. A l'inrevés, cap vegada.
8. — Que té forma de nap.
9. — Donen aliment.
10. — A l'inrevés, que ha d'esdevenir-se inevitablement. Tija de ferro punxeguda per un dels seus caps, usada per a rostir carn.

HORIZONTALS

1. — Pertanyent o relatiu als fenòmens.
2. — Ala bastarda. Mancada de bondat.
3. — Dono dot (a una noia). A l'inrevés i femení, que ha menjat fins a satisfer l'apetit.
4. — Entre els turcs, el qui exerceix un

VERTICALS

1. — Esser fantàstic que és representat com una dona amb poders sobrenaturals. Papilionàsia de fulles crasses i flors rosades.
2. — Digne d'elogi.
3. — Autoritzats davant notari.
4. — Forma prefixada del mot «orella». Vocal. Expulsió violenta de l'aire del pit.

SOLUCIONS

VERTICALS: 1. Fantàstic; 2. Digne; 3. Autoritzats; 4. Orella; 5. Expulsió; 6. Mil; 7. Nom de lletra; 8. Nap; 9. Aliment; 10. Inevitablement.

ELS REFRANYS DEL MES

JULIOL. — Per Santa Magdalena, l'avellana plena.

Plena o no plena, cull l'avellana per Santa Magdalena.

Al més de juliol, a l'era hi fa bon sol.

Pel juliol, ni dona ni cargol.

CONSELLS I ADVERTIMENTS als PAGESOS

Déu en dóna bones mans, però no ens llaura la terra.

A la vinya del padri, prendre i fugir.

Passa de pagès, cada una val per tres.

L'arbre vell fa més ombra que el novell.

L' Ajuntament Informa

NOMENAMETS

El batlle ha nomenat el conseller Miquel París i Omedes, alcalde de barri de l'agregat de Mafet, per cobrir la baixa del senyor Joan Masana, que presentà la seva dimissió a últims de maig.

El Plenari del mes de juny acordà subscriure contracte amb el senyor Manuel Pau Recasens i Groses com a arquitecte municipal. Atendrà el públic tots els divendres al matí, de 12 a 14.

SUBVENCIO

Els Serveis Territorials de Cultura de la Generalitat, han concedit una subvenció de 100.000 ptes. per a les Jornades Culturals de Primavera que, organitzades per l'Ajuntament, tingueren lloc durant els mesos d'abril i maig d'enguany.

PISCINES MUNICIPALS

El dia 12 de juny s'obria definitivament la temporada a les Piscines Municipals recentment inaugurades. L'assistència a les mateixes és nombrosíssima i a títol indicatiu podem informar que fins al dia 30 de juny ja s'havien venut 2.500 entrades i 1.007 abonaments.

Amb molta participació, el dia 5 de juliol començaren els cursos de natació, que es desenrotllaran fins el 31 de juliol. Els cursos consten de quatre grups: Iniciació, perfeccionament, adults i escola de competició.

BOMBERS

Per tercer any consecutiu, l'Ajuntament amb col·laboració de la Cambra Agrària Local, ha establert un servei de vigilància contra incendis per tot el terme municipal i durant el temps de la sega. Des que s'ha establert aquest servei, ha minvat extraordinàriament el nombre d'incendis estiuencs, i als que es produeixen s'hi acut amb molta més diligència.

SENYALITZACIONS

S'han instal·lat sis indicadors de la zona esportiva municipal. El cartell indicador, que és dels de nou model que s'han començat a emprar no fa gaire a Catalunya, inclou, a més de la frase gramatical, tres logotips que indiquen el Camp d'Esports, la pista poliesportiva i les piscines.

Una nova sèrie de plaques de carrers han estat col·locats durant el mes de juliol. Dintre de poc tots els carrers de la vila tindran les corresponents plaques amb el seu nom.

FESTES

Enguany, i per primera vegada, el Consell Municipal de Festes, organitzà la revetlla de Sant Joan. La Festa tingué lloc en el magnífic marc del Poliesportiu Municipal. Molta gent acudí a la vetllada que començà amb el foc de Sant Joan, encès amb la flama del Canigó i finalitzà vers les tres de la matinada, després d'un bon sarau.

NORMES SUBSIDIARIES

Amb sis vots a favor (Grup Independents), tres abstencions (C.C.-U.C.D.) i dues absències (C.C.-U.C.D.), quedaren aprovades les Normes Subsidiàries de Planejament Urbanístic de la Vila d'Agramunt.

Una vegada s'hagi produït l'aprovació de la Comissió Provincial d'Urbanisme de Lleida i la ratificació del Consistori, entraran en vigor aquestes primeres normes urbanístiques de la història de la nostra vila. Aquesta ordenació permetrà el creixement racional i harmònic de la nostra població.

ESPORT ESCOLAR

L'alumna del Col·legi Públic, Maite Morales, ha estat elegida d'entre els participants agramuntins en les diferents competicions d'esport escolar per a participar en l'intercanvi d'esportistes es-

colars de Catalunya amb el País Basc i Castella-Lleó. Aquest intercanvi, que tingué lloc la primera quinzena de juliol, està patrocinat per la Direcció General de l'Esport de la Generalitat.

CAL MAS VELL

Els serveis tècnics, juntament amb els responsables de les diferents àrees afectades, han redactat un primer esborrany de les possibilitats que ofereix l'edifici de cal Mas Vell, recentment adquirit per l'Ajuntament per dedicar-lo a serveis socials i culturals.

Els 1.496 m² de superfície coberta s'han repartit, en la següent proposta, d'aquesta manera:

Planta baixa:	Accés. Adequació de la façana al seu Origen. Llar de Jubilats. Serveis. Magatzems.
Planta Primera:	Biblioteca. Sala seminaris i conferències. Escola de Música. Escola de Teatre. Exposicions d'art.
Planta Segona:	Moviments Jovenívols. Escoltes. Escola d'arts i oficis. Pretecnologia.
Plata Golfes	Serveis diversos.

MUNDIALET

Aprofitant l'avinentsa de la celebració a casa nostra, d'un partit d'octaus de final del Mundialet de Futbol, s'ha procedit a efectuar algunes millores en el Camp Municipal d'Esports com són la reposició de dues portes, pintat, dutxes, neteja, etc.

Els equips components del grup C, es desplaçaren a la nostra vila el dia 1 de juliol, per efectuar una visita turístico-cultural.

El dia 3 ho feren el Club Celta de Vigo i el Betis, per disputar un encontre d'octaus de final que es resolgué amb la victòria de l'equip andalús per un gol a zero, després de la pròrroga. S'entregaren trofeus als dos equips i un record d'Agramunt a cada un dels components de les dues expedicions. Amb l'organització d'aquest encontre, l'Ajuntament col·laborà estretament amb el club de Futbol Agramunt.

LLICENCIES D'OBRES

A Ramon Pubill i Escudé, obres interiors, Germandat, 2.

A Josep Mora i Capdevila, obres interiors, St. Joan, 42.

A Joan Cuñat i Añé, canviar la teulada d'un cobert, Raval de St. Francesc.

A Antònia Puig i Guasch, obres interiors, Avda. de Marià Jolonch.

A Ramon Inglés i Solé, arreglar les voreres del xalet, Urbanització Verge dels Socors.

A Ramon Romeu i Folguera, obres interiors, Cr. de Sió, 10.

A Maximí Sáez i Tercero, obres interiors en casa al Cr. de l'Institut.

A Pere Roig i Móra, per ampliar la tenda, a l'Avda. de Marià Jolonch, 51.

A Josep Pastor i Ramia, per col·locar portella per l'aigua i fer finestra, Raval de St. Francesc.

A Pere Guàrdia i Pasquet, pintar façana i arreglar teulada en casa Cr. dels Estudis Vells.

A Ramon Penella i Castellà, pintar façana i arreglar l'interior en casa del Cr. del Castell, 64.

A Antònia Xandre i Muntaner, pintar la façana en la casa del Cr. del Castell, 61.

A Pere Palomino i Oropesa, pintar la façana en la casa de la Pl. de l'Amball, 55.

A Josep Pla i Guixé, pintar la façana en la casa del Cr. de Sió, 31.

A Miquel Puig i Alós, pintar la façana en la casa de la Pl. de la Dula.

A Agustí Gassa i Sorigué, per allargar el balcó de la seva casa, Pl. de la Dula.

A Nadal Raichs i Ramona Padullés, construir un segon pis en la casa del Raval de Puigverd, 17.

A Club Tennis Agramunt, vestidors i dutxes al Camp d'Esports.

A Josep Solà i Garcia, desembussar una claveguera en la casa al Cr. de la Cúria.

CONNEXIONS D'AIGUA

A Pere Vilella i Marquilles, connexió per al seu pis al Cr. de la Verge dels Socors.

GUALS PERMANENTS

A Ramon Torres i Solà, placa de gual per al seu garatge, a l'Av. de Marià Jolonch, 52.

ALTRES LLICENCIES

A Jordi i Ramon Torra i Escolà, per arreglar un local destinat a Bar-Cafeteria, al Cr. de D. Pere de Gomar.

A Carme Vicens i Pla, canvi de nom i adquisició de ninxols al cementiri Municipal.

A F.E.C.S.A., obres de millora i capacitat de servei, cable subterrani per subministre al terreny del Sr. Ramon Creus.

A Pau Boncompte i Pintó, adquisició d'un ninxol al cementiri Municipal.

FACTURES APROVADES

Ferreteria Molinet, material obres municipals	1.175
Divina Miralles, material neteja municipal	175
Tintoreria Esteve, neteja bandera	350
Joan Recansens, material obres municipals	39.490
Tren de Fusta, material illum. municipal	9.900
Lluís Vila, senyals trànsit	19.968
Pere Martín, material obres municipals	18.548
ALIANZA, mes maig funcionaris	9.540
Lluís Vila, senyalitzacions	64.168
Xavier París, treballs obres municipals	3.000
Ramon Gili, reparació bomba aigua	14.800
Joan Molgó, material obres municipals	151
Llavors Fitó, gespa jardins municipals	17.658
Foto Caballer, fotografics efectuades	750
TOTCAMP, materials jardins municipals	41.067
Josep Jovell, fontaneria obres municipals	1.020
F. Verdiel, farola iluminació	7.296
Ibarz, reparacions vehicles municipals	50.637
Tintoreria Gatell, neteja bandera	300
Estació Servei, Combustible vehicles municipals	23.463
Noari Domínguez, honoraris legalització escrip.	500
Ceràmica Pintó, material obres municipals	5.841
FECSA, subministre energia elèctrica, abonament zona Piscines	5.912
Lluís Vila, senyalitzacions, audiovisual, Drac Màgic Film	10.950
Antoni Roch, material servei d'aigües	3.217
Joan Molgó, material obres municipals	424
Guasch, material guarda Municipal	1.385
Cia. Tel. Nal., servei maig-juny	37.923
Institut de Batxillerat, enllumenat aules E.G.B.	22.233
Joaquim Barrios, material obres municipals	1.272
Comercial Torres, material obres municipals	1.240
Carmel Cases, pintat carrers senyalitzacions	63.602
Josep Salguero, material obres municipals	284

Taxi Comabella, viatge oficial	1.200
Agustí Gili, viatge oficial	1.100
Alto-Sió, material piscines	2.755
Joan Jové, treballs serralleria	21.106
Fontaneria Jovell, treballs	69.375
Bar Blanc i Negre, recepció oficial	850
Casa Bellmunt, materials jardins municipals	1.700
Brisa, S.A., subministre aparells d'esports	230.325
Fusteria Fontanet, per dotze bancs de fusta	52.416
Bonaigua, S.A., material bombers	12.380
Comercial Pegano, material servei d'aigües	9.754
Antoni Cloet, transport de bales de palla	1.500
Comercial Eco, Clor pel servei d'aigües	16.280
Manuel Juclà, 80 m ² de terra per les piscines	1.000
FECSA, enllumenat públic i dependències municipals	350.078
Id., força motriu	192.564
Associació Catalana de Municipis, any 1982	25.000
Tabarés, tramitació assegurances socials	9.291
Assegurances Socials, treballadors	273.162
J. Marsà i M. Puigpinós, obres municipals	1.887
J. Barrios, material obres municipals	2.268
Consultor Ajuntament, material oficines municipals	2.300
J. M. ^a Poch, transports a Tàrrrega	1.905
Comercial Pegano, Clor servei d'aigües	6.804
Pera d'Agramunt, material oficines municipals	3.845
Foment Pro Mercat, quota mes de maig	11.000
Sugrañes i Cia., material oficina	6.514
Marbres Bujeda, materials obres	20.860
IASA, servei conservació d'aigües	21.840
Pere Boncompte, farina Escorxador Municipal	1.800
Jaume Omedes, treballs electricitat	3.162
Ferreteria Molinet, materials servits	4.352
Antoni Figueras, material servit oficines	2.525
Antoni Zurita, obres serralleria	35.525
Autocars Torres, viatge St. Martí de Maldà	13.300
Vulcanitzats Ibarz, reparacions vehicles	47.736
Autocars Bullich, transports equips esportius	18.000
Carmel Cases, treballs i material pintar senyals	243.931
Autocars Torres, viatge a Castellnou de Seana	10.500
VA. Sonorització, instal·lacions megafonia piscines	
Ajuntament	25.000
Penya Colomina, volta ciclista a Lleida	5.000

La il·luminació del Polisportiu Municipal i les seves possibilitats per l'esbarjo, s'estrenaren amb motiu de la revetlla de Sant Joan que va organitzar el Consell Municipal de Festes.

LES RAONS DE L'ESCRIPTOR - II

per Guillem Viladot

El besavi, l'Antoni Viladot i Sanuy, era escriptor. D'ell conservo un conte llarg que es titula «Turc o la fidelidad de un perro».

L'avi, en Ramon Viladot i Benet, també era escriptor. D'ell en guardo un original que porta per nom «Efemèrides catalanes».

El meu besavi i el meu avi, quan feia sol, es passejaven per davant de la farmàcia que hi havia al carrer de la Germandat de la Preciosíssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist, i parlaven en llatí, i vestien levita. Eren dos homes cultes, dos homes que professaven quelcom molt important: la ritualització del fet de viure, no pas com un episodi classista, sinó com la celebració d'un misteri molt proper i, ensems, remotíssim. Aquesta litúrgia no era inspirada per cap neguit jeràrquic, sinó que era promulgada pel gran respecte i per la gran fascinació que tots sentim davant la pròpia existència.

El meu pare, en Joan Viladot i Puig també era escriptor. «De l'Agramunt preterit» potser ha estat el seu llibre més llegit. El pare ha estat l'exemple d'identificació immediata i, al mateix temps, un límit a traspassar.

El besavi, l'avi i el pare constitueixen la raó genètica per la qual jo he esdevingut escriptor. La raó familiar: la raó per la qual no podem deixar de dependre de tot allò que ha estat abans de nosaltres, com si un fat determinés el que hem de ser i no una altra cosa.

* * *

En tot procés d'estructuració infantil hi ha dues etapes ben clares: per una banda tenim l'estadi del mirall, o fase edípica, que es caracteritza per les relacions del nen amb la mare

que actua com un mirall. Aquesta és una etapa dominada per la imatge. Per una altra banda, hi ha el segon estadi, el d'identificació amb el pare, o episodi de la castració, que és una etapa dominada pel llenguatge.

La raó psicològica profunda que m'ha portat a escriure, és la boníssima relació que, de petit, ja vaig fer amb la meva mare. La mare, diu la tan anomenada i famosa psicoanalista Hanna Segal, és la persona que sedueix el nen per a la vida. La pell de la mare és el mirall a través del qual el nen comença a tenir notícia de la pròpia imatge: del seu cos. I és ella, la mare, qui genera l'estructuració del nostre inconscient que, per a sempre més, servirà tot el pes de la nostra personalitat, com un fonament que res ni ningú, mai, ja no podrà modificar. I és la mare qui estrena en el fill, un ordre de sons que, a poc a poc, s'articulen com una llengua. La llengua de la mare, sedueix el fill per a la vida.

Al costat d'aquestes raons psicològiques, n'hi ha d'altres. Algunes les podríem trobar en considerar que un escriptor és un neuròtic, vull dir que és una persona que, en certa manera, percebeix la realitat a través d'una sensibilitat poc usual. La preocupació de l'escriptor, com de tot artista, és la de trobar uns mitjans de comunicació que li siguin vàlids per a compartir la seva «realitat» amb els altres, a fi de tenir, a través d'aquesta realitat compartida, consciència de la pròpia identitat, ja que la realitat comuna, usual, no li serveix a l'escriptor per a redactar la comunicació del propi jo.

* * *

Al proper número indicarem les raons de poble i de les raons de llengua.